

زخم بستر

آسیب یا زخم فشاری نتیجه فشار مستقیم، برشی یا نیروی اصطکاک طولانی مدت است که به بافت نرم بین پوست و برجستگی های استخوانی زیرین آسیب می رساند. اینگونه زخم ها می تواند روی پس سر، گوش، ستون فقرات، کتف، آرنج، برجستگی های ران ها، کشکک ها و کف پا رخ دهد.

علت های ایجاد زخم بستر:

فشار مداوم: فشار مداوم بر روی نقاط خاصی از پوست، به ویژه در بیمارانی که برای مدت طولانی در تخت بستری قرار دارند، می تواند منجر به کاهش جریان خون به نواحی پوستی شود و زخم بستر ایجاد کند.

تغییرات در تراکم فشار: اصطکاک پوست با سطوح تخت بستر یا وسایل دیگر می تواند به آسیب پوستی منجر شود.

تغذیه ناکافی: تغذیه ناکافی یا عدم مصرف کافی مواد مغذی می تواند باعث ضعف عضلات شود که زخم بستر را افزایش دهد.

فرآیندهای التهابی: التهاب های پوستی یا عفونت ها می توانند فرآیند آسیب به پوست را تشدید می کند.

عدم مراقبت مناسب: عدم انجام مراقبت های منظم و نگهداری صحیح از بیماران پوستی می تواند به ایجاد زخم بستر کمک کند.

نشانه ها و علائم زخم بستر:

قرمزی، تورم و التهاب پوست در نواحی تحت فشار، درد و حساسیت پوست در هنگام لمس کردن، تغییر رنگ پوست، زخم های سطحی تا عمقی و گاهی نمایان شدن بافت های زیرین، ترشحات چرکی یا خون آلود از زخم، بوی بد ناشی از عفونت زخم، سفت شدن و ضخیم شدن پوست اطراف زخم

چه افرادی مستعد زخم بستر هستند؟

سالمدان: کاهش ارتجاعی بودن پوست و ضعف سیستم ایمنی در سالمندان

بیماران دیابتی: کاهش جریان خون به دلیل آسیب اعصاب و عروق

بیماران با سکته مغزی: عدم توانایی تغییر وضعیت بدن

افراد چاق: فشار بیشتر به نواحی پوستی در اثر وزن

بیماران سرطانی: ضعف سیستم ایمنی بدن در اثر شیمی درمانی

کم تحرکی: کاهش جریان خون در اثر بی تحرکی

بهترین روش های مدیریت و درمان زخم فشاری:

بررسی منظم پوست بیمار جهت شناسایی زود هنگام زخم، تغییر مکرر وضعیت بیمار برای کاهش فشار نقاط خاص، استفاده از تشک ها و بالشک های مخصوص ضد زخم بستر، حفظ نظافت و خشک نگه داشتن پوست